

- 2) Onko perusoikeuskirjan 47 artiklaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 31 artiklaa (ns. menettelydirektiivi) tulkittava edelleen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan valossa siten, että jäsenvaltion lainsäädäntö on [kyseisen lainsäädännön] mukainen, kun siinä vahvistetaan yksi ainoa yhteensä 60 päivän pakottava määräaika turvapaikkamenettelyjä varten riippumatta kaikista yksittäisistä olosuhteista ja ottamatta huomioon kuhunkin asiaan liittyviä erityispiirteitä ja mahdollisia näyttövaikeuksia?

⁽¹⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
22.6.2018 – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo v. Banca d'Italia**

(Asia C-414/18)

(2018/C 311/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Vastaaja: Banca d'Italia

Ennakkoratkaisukysymys

Estääkö asetuksen 2015/63⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohta, erityisesti a ja f alakohta, tulkittuina sellaisten periaatteiden valossa, jotka sisältyvät tähän oikeuslähteeseen sekä direktiiviin 2014/59⁽²⁾, asetukseen N:o 806/2014⁽³⁾ ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 120 artiklaan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen sekä rahoitusosuuden perimistä kahteen kertaan koskevan kiellon perusteella konserninsisäisiä velkoja koskevan järjestelmän soveltamisen laskettaessa direktiiviin 2014/59 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja rahoitusosuuksia silloinkin, kun kyseessä on ”tosiasiallinen” konserni tai joka ainakin silloin, kun laitoksen ja saman järjestelmän muiden pankkien välillä on sidonnaisuuksia, vai voidaanko sitä vastoin edelleen edellä mainittujen periaatteiden valossa soveltaa samassa 5 artiklassa tarkoitettuja edistämislainoja koskevaa suosivaa kohtelua soveltaa analogisesti myös velkoihin, joita ns. ”toisen tason” pankilla on (osuuskunnan muodossa toimivien luottolaitosten) järjestelmän muille pankeille, vai pitäisikö viimeksi mainitun ominaisuuden voimassa olevan lainsäädännön perusteella joka tapauksessa johtaa joihinkin korjauksiin, kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen esittää rahoitustietoja yhteisön toimielimille ja määritetään rahoitusosuuksia, joita laitoksen on suoritettava kriisinratkaisurahastoon todellisten velkojensa ja konkreettisen riskiprofiilinsa perusteella, kun kyseessä on laitos, joka toimii käytännössä keskuslaitoksena keskenään yhteydessä olevia pieniä pankkeja yhdistävän ryhmän sisällä myös suhteissa EKP:iin ja rahoitusmarkkinoihin?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetukset (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

⁽³⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).